

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 620/2023-28

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Milošom Gerom, Štefánikova 217, Bytča, proti postupu Okresného súdu Vranov nad Topľou v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 3159/97, postupu Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 380/2013, postupu súdneho exekútora [REDAKOVANÉ] v konaní vedenom pod sp. zn. Ex 1020/97 a postupu Okresného súdu Bratislava I (od 1. júna 2023 Mestský súd Bratislava IV) v konaniach vedených pod sp. zn. 9 C 225/2015 (v súčasnosti vedenom pod sp. zn. B1 – 9 C 225/2015) a pod sp. zn. 18 C 81/2016 (v súčasnosti vedenom pod sp. zn. B1-18 C 81/2016) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. septembra 2023 a doplnenou 18. septembra 2023 a 22. septembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1, čl. 38 ods. 2 a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou, Okresného súdu Humenné a súdneho exekútora [REDAKOVANÉ] v konaniach označených v záhlaví tohto uznesenia. Vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sa domáha aj v súvislosti s postupom Okresného súdu Bratislava I v konaniach označených v záhlaví tohto uznesenia. Zároveň navrhuje, aby ústavný súd uložil okresným súdom, aby prestali porušovať práva sťažovateľa, a priznal mu finančné zadostučinenie vo výške 26 000 eur od Okresného súdu Vranov nad Topľou, Okresného súdu Humenné a súdneho

exekútora a vo výške 6 000 eur a 10 500 eur od Okresného súdu Bratislava I. Zároveň navrhuje, aby ústavný súd „uložil povinnosť Okresnému súdu Humenné rozhodnúť v lehote 30 dní o návrhu sťažovateľa, aby uložil súdnemu exekútorovi povinnosť poukázať sťažovateľovi 39.082,95 eur s prísl.“, alternatívne aby ústavný súd túto povinnosť uložil priamo súdnemu exekútorovi.

2. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou domáha odškodnenia vo výške 26 000 eur za nesprávny úradný postup a extrémne prieťahy v neskončenom exekučnom konaní, ktoré sa začalo 6. novembra 1997 na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3 Er 3159/97 (sťažovateľ nesprávne uvádza sp. zn. Er 3159/97) a pokračuje na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 6 Er 380/2013 a u súdneho exekútora [REDAKOVANÉ] pod sp. zn. EX 1020/97, ktoré prebieha už 26 rokov. Namieta nečinnosť súdneho exekútora spočívajúcu v upustení od vykonania exekúcie a v nezabezpečení schválenia rozvrhu výťažku. Zároveň sa domáha vydania časti vymoženej pohľadávky vo výške 39 082,50 eur, ktorú mu súdny exekútor odmieta vydať. V tejto súvislosti argumentuje „zločinmi harabinovskej skupiny, ktorá v rokoch 2007 až 2023 kryje tunelovanie majetku obce Holčikovce“.

3. Ústavnému súdu je z jeho rozhodovacej činnosti (predmetná ústavná sťažnosť je už v poradí 35. sťažnosťou sťažovateľa) známe, že sťažovateľ bol účastníkom exekučného konania vedeného Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3 Er 3159/97 v procesnom postavení oprávneného vo veci vymoženia sumy 2 871,71 eur proti povinnému (obec Holčikovce). Exekučným titulom v označenom exekučnom konaní bol platobný rozkaz Krajského súdu v Košiciach č. k. 18 Rob 1357/96-22 z 1. júla 1997. Proti platobnému rozkazu Krajského súdu v Košiciach podal povinný odpor, v dôsledku čoho došlo k jeho zrušeniu v súlade s v tom čase platným a účinným § 174 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v plnom rozsahu. V dôsledku zrušenia exekučného titulu Okresný súd Vranov nad Topľou exekučné konanie vedené pod sp. zn. 3 Er 3159/1997 zastavil v súlade s § 57 ods. 1 písm. b) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 16 CoE 136,137/2012 z 19. novembra 2012 uznesenie o zastavení potvrdil ako vecne správne. Proti tomuto uzneseniu Krajského súdu v Prešove podal sťažovateľ dovolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 4 ECdo 18/2015 z 24. mája 2016 odmietol ako procesne neprípustné. Postup Krajského súdu v Prešove, ktorý potvrdil ako vecne správne rozhodnutie prvostupňového súdu o zastavení exekúcie, ktorej podkladom bol zrušený platobný rozkaz Krajského súdu v Košiciach, považoval ústavný súd za súladný s právnymi normami, ktoré boli v predmetnej veci aplikované (II. ÚS 577/2017). O peňažnom nároku sťažovateľa pôvodne uplatnenom v konaní sp. zn. 18 Rob 1357/96 sa po zrušení platobného rozkazu a preradení do registra „Cb“ koná na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4 Cb 1/2008 (III. ÚS 323/2023). Sťažovateľ sa následne aj ďalším návrhom na vykonanie exekúcie domáhal od obce Holčikovce vymoženia pohľadávky na základe rovnakého exekučného titulu (zrušeného) platobného rozkazu Krajského súdu v Košiciach. Táto exekúcia bola zastavená podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku (IV. ÚS 169/2020).

4. Sťažovateľ sa zároveň domáha aj odškodnenia vo výške 6 500 eur a 10 500 eur za nesprávny úradný postup a prieťahy v neskončených konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9 C 225/2015 a 18 C 81/2016, ktoré trvajú už 8, resp. 7 rokov napriek tomu, že nejde o zložité veci a ani správanie sťažovateľa nebránilo v postupe súdu. Prieťahy v napadnutých

konaniach spôsobil výlučne Okresný súd Bratislava I svojou nečinnosťou. Dôvodnosť sťažností sťažovateľa na prietahy v predmetných konaniach pritom konštatoval aj predseda Okresného súdu Bratislava I.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

II.1. K napadnutému postupu Okresného súdu Vranov nad Topľou, Okresného súdu Humenné, súdneho exekútora a Okresného súdu Bratislava I:

6. V súvislosti s vymedzením, aké práva sťažovateľa mali byť v napadnutých konaniach v dôsledku namietaných prietahov porušené (sťažovateľom označené práva podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd pristúpil k ústavnoprávnemu prieskumu v kontexte sťažnostnej narácie, t. j. posudzoval len eventuálne porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (nie práva na súdnu ochranu).

7. V systematike ústavy sú primeraná celková dĺžka, rýchlosť a plynulosť súdneho konania obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, nie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. K vysloveniu porušenia základného práva na súdnu ochranu z týchto dôvodov však napriek tomu môže dôjsť v prípade, ak namietané zbytočné prietahy, ako aj celková doterajšia dĺžka preskúmaného súdneho konania signalizujú, že v postupe súdu došlo k pochybeniam takej intenzity, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti posudzovanej veci možno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti – *denegatio iustitiae* (pozri m. m. IV. ÚS 242/07 – *a contrario*), čo nie je prípadom sťažovateľa, ktorý predmetné sám netvrdil a o to menej preukázal.

8. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 186/2010, I. ÚS 7/2023) a namietané porušenie označených práv sťažovateľa možno posudzovať spoločne.

9. Ústavný súd už vyslovil, že právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov sa vzťahuje aj na konanie o výkon rozhodnutia a rozhodovanie súdu v exekučnom konaní (napr. III. ÚS 15/03, III. ÚS 229/04), keďže nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí vrátane súdnej exekúcie podľa Exekučného poriadku je súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (II. ÚS 143/02, IV. ÚS 292/04, III. ÚS 229/04), pričom ústava v čl. 48 ods. 2 takéto konania z povinnosti súdov konať bez zbytočných prietahov nevyníma. Aj podľa názoru ESLP by právo

na súdnu ochranu zostalo iluzórnym, keby vnútroštátny právny poriadok umožňoval, aby konečné súdne rozhodnutie ostalo „neúčinné“ na škodu jednej zo strán. Výkon rozsudku alebo rozhodnutia súdu treba považovať za integrálnu súčasť procesu v zmysle čl. 6 dohovoru (obdobne I. ÚS 115/2022).

10. Z judikatúry ústavného súdu však zároveň vyplýva aj to, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju ústavnú sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky (m. m. IV. ÚS 359/08, IV. ÚS 198/2012, IV. ÚS 54/2014, II. ÚS 594/2016).

11. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len so zreteľom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého orgánu verejnej moci nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. Pre posúdenie prípadných prietahov v konaní orgánu verejnej moci sa preto o to viac vyžaduje náležité odôvodnenie ústavnej sťažnosti a chronologický opis (aspoň čiastočný) skutkového stavu, ktorý by ústavnému súdu už po oboznámení sa s obsahom ústavnej sťažnosti umožnil vytvoriť si základnú predstavu o spôsobe vedenia napádaného konania (napr. I. ÚS 550/2022).

12. V ústavnej sťažnosti úplne absentuje sťažnostná argumentácia, ktorá by ústavnému súdu umožnila reálne posúdenie rozporovaného postupu jednotlivých okresných súdov a súdneho exekútora na namietané práva sťažovateľa. Sťažovateľ sa obmedzuje na tvrdenia o celkovej dĺžke napadnutých konaní (26 rokov, 8 rokov a 7 rokov), resp. odkazuje na vybavenie jeho sťažností na prietahy konaní predsedom Okresného súdu Bratislava I, avšak prípadné obdobia nečinnosti jednotlivých orgánov verejnej moci v napadnutých konaniach nijako nekonkretizoval. Povinnosťou ani úlohou ústavného súdu nie je vyhl'adávať chýbajúce skutočnosti.

13. Ústavný súd v prípade sťažovateľa nepristúpil k výzve na odstránenie zisteného nedostatku ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože zistený rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z ústavnej sťažnosti sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z publikovanej judikatúry jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom ustanovených náležitostí podaní účastníkov konania (napr. I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010, I. ÚS 280/2020). Ústavný súd zároveň prizvukuje, že sťažovateľ je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom a prípadná výzva na odstránenie nedostatku spočívajúceho v absencii náležitého odôvodnenia ústavnej sťažnosti by *de facto* znamenala suplovanie úkonov právnej služby, čo nie je žiadnym spôsobom akceptovateľné (napr. I. ÚS 272/2023).

14. Ústavný súd pritom prihliadol na to, že prílohou ústavnej sťažnosti bola listina, ktorej obsahom je plná moc udelená advokátovi JUDr. Milošovi Gerovi na podanie ústavnej sťažnosti, ako aj na to, že v závere ústavnej sťažnosti sa nachádza pečiatka a podpis tohto advokáta. Z uvedeného dôvodu

uprednostnil vôľu sťažovateľa považovať ústavnú sťažnosť za podanú jeho právnym zástupcom, i keď si v tejto súvislosti nemohol nevšimnúť kvalitatívnu úroveň ústavnej sťažnosti, čo vyvoláva odôvodnenú pochybnosť o tom, či predloženú ústavnú sťažnosť skutočne koncipoval advokát.

15. V konklúzii uvedeného a v spojení s § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd konštatuje nedostatočnosť odôvodnenia ústavnej sťažnosti sťažovateľa, čo je dôvodom na jej odmietnutie v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

16. V závere ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde], a preto nie je vylúčené, aby sťažovateľ podal svoju ústavnú sťažnosť opakovane, avšak po splnení všetkých zákonných podmienok a s uvedením relevantnej skutkovej a právnej argumentácie.

17. Pokiaľ ide o napadnutý postup Okresného súdu Vranov nad Topľou v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 3159/97, ústavný súd vzhliadol aj ďalší dôvod odmietnutia ústavnej sťažnosti v tejto časti, a to pre jej neprípustnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, lebo sa týka veci, o ktorej už ústavný súd rozhodol v náleze č. k. II. ÚS 593/2012-161 z 10. decembra 2013 tak, že nevyhovel ústavnej sťažnosti v časti, ktorou sťažovateľ namietal zbytočné prietahy v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3 Er 3159/97.

18. Na tomto mieste považuje ústavný súd za vhodné vysporiadať sa s nadobudnutím účinnosti tzv. súdnej mapy v intenciách zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov v platnom znení. V zmysle § 18n ods. 2 písm. d) označeného zákona výkon súdnictva od 1. júna 2023 *ex lege* v ostatných veciach prešiel z Okresného súdu Bratislava I, Okresného súdu Bratislava II, Okresného súdu Bratislava III a Okresného súdu Bratislava V na Mestský súd Bratislava IV, čím sa v posudzovanom prípade implikuje potreba úpravy pasívne legitimovaného subjektu z Okresného súdu Bratislava I na Mestský súd Bratislava IV. V dôsledku prechodu spisov na Mestský súd Bratislava IV došlo aj k aktualizácii spisových značiek napadnutých konaní.

II.2. K namietanému porušeniu práv podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny a čl. 1 dodatkového protokolu postupom súdneho exekútora, nevydaním vymoženej sumy sťažovateľovi:

19. K tejto časti ústavnej sťažnosti ústavný súd uvádza, že mu neprislúcha posudzovať zákonnosť, či dokonca správnosť postupu súdneho exekútora. Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) má vymedzenú svoju právomoc, v rámci ktorej môže rozhodovať iba o porušení základných práv alebo slobôd sťažovateľa, a aj to len za predpokladu, že o ich ochrane nerozhoduje iný súd (IV. ÚS 229/03).

20. Podľa § 218a ods. 1 Exekučného poriadku fyzické osoby a právnické osoby sa môžu obracať na ministerstvo a na komoru so sťažnosťami na činnosť komory a na činnosť exekútorov. Sťažnosti na činnosť komory vybavuje ministerstvo. Sťažnosti na činnosť exekútorov vybavuje komora.

21. Ústavný súd konštatuje, že preskúmanie postupu, resp. činnosti súdneho exekútora, spadá v prvom rade do pôsobnosti komory ako samosprávnej stavovskej organizácie. Následne sťažnosti na činnosť komory vybavuje ministerstvo spravodlivosti, ktoré sťažovateľ môže požiadať

aj o prešetrenie vybavenia jeho sťažnosti komorou (I. ÚS 56/2017). Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že ústavný súd nie je príslušný na preskúmanie činnosti (postupu) súdneho exekútora (napr. III. ÚS 84/2022, ako aj v inej sťažovateľovej veci I. ÚS 366/2012).

22. Ústavný súd sťažnosť v časti týkajúcej sa námietky porušenia práv postupom súdneho exekútora, ktorý sťažovateľovi nevydal vymoženú časť pohľadávky, odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie.

23. Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označených práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. novembra 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu